

Putin vender flanken

4. september 2015 – Kendsgerningen er, at Rusland er ved at positionere sig for at udelukke Obamas ISIS-mulighed. Der foregår en virkelig russisk mobilisering for at forsvare Syrien; nægtelserne heraf er løgne. Putin må foretage en intervention. Et luftangreb ville være det meste effektive; en kirurgisk militæroperation. Han må knuse ISIS.

Putin er parat til at gøre dette, og spørgsmålet er der.

Man skal ikke lade sig forvirre. Obama er udmanøvreret, og hans venner i ISIS vil blive jagtet og jaget ud; der er intet, han kan gøre. Det skal ingen sætte spørgsmålstejn ved.

Nu er den tyrkiske regering også i vanskeligheder. Hele den saudisk-tyrkiske akse er i vanskeligheder. Russerne har fortalt tyrkerne, at Erdogans årelange indsats (sammen med Obama) for at vælte Assad var en direkte, strategisk provokation imod Rusland. Kræfter i Tyrkiet bliver nu nødt til at indlede tiltag imod Erdogan.

Putin ved udmærket, hvad det er, man forbereder i Ukraine. Han ved alt om Obamas fremstød for konfrontation med Rusland; han har taget alt dette i betragtning. Man kan ikke vurdere ud fra deduktioner. Lige nu har Putin bevæget sig i en retning, der må gennemføres. Det er i færd med at blive gennemført; hvordan og hvornår står ikke klart; det kunne være umiddelbart forestående.

Det er en flankeoperation for et afgørende forsvar for den legitime, syriske regering og den syriske stats integritet.

Samtidig med, at man i Beijing i går fejrede 70-året for sejren i Anden Verdenskrig, med en militæropvisning, der var så imponerende som ingensinde før, gjorde man det hermed klart, at Kina er klar over Obamas planer for krig mod dem, og de står fast sammen med Putin.

I tæt relation til disse overvejelser bør man fremstille den igangværende, såkaldte flygtningekrise på en anden måde, som Lyndon LaRouche gjorde det sidste lørdag på Manhattan: som et generelt massebord. Det er i gang netop nu, det er med overlæg, og det vokser. De folk, der tillader det at ske, er dem, der ikke vil tage Obamas drab på Gaddafi op, og dernæst Obamas mørklægning af det mord, han begik på den amerikanske ambassadør til Libyen og tre andre, amerikanske embedsmænd. Det er spørgsmålet.

På det tidspunkt sagde Lyndon LaRouche, at Obamas mord på Gaddafi i oktober 2011 var en markør for Det britiske Imperiums plan om at indlede generel krig. Nu kan det ikke benægtes.

Det nuværende massebord finder sted i forskellige områder. Direkte over Middelhavet; sidelæns, fra Tyrkiet og ind i Grækenland; det er i Europa; det er i Afrika. Og Obama er hovedsponsor af dette – det er pointen.

Planen om massebord ligger implicit i hele Obamas handling. Der, hvor nogen gør sådan noget, som han gør, er der selvfølgelig en plan eller hensigt involveret. Og han holder sig til sin plan. Han er en utrolig ond sjover.

Obamas handlinger har massebord som sine virkninger. Det er Obamas mønster; det er ikke bare virkningen. Obama gjorde, hvad han gjorde. Han var skyldig i en forbrydelse i Nordafrika, og denne kriminalitet foregår stadig. Det foregår, og det fortsætter. Det kommer nu op til overfladen. Hans løgne og hans forbrydelser med mordene på vore regeringsfolk. Han er en morder af amerikanske embedsmænd. Det er, hvad der er viklet om halsen på Hillary.